

SXEDIO.GB7

7.5.1953: Ο ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ ΖΗΝΩΝ ΣΩΖΟΣ ΚΑΛΕΙ ΤΟΥΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΤΕΣ ΝΑ ΜΑΥΡΙΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 1953

Στις δημοτικές εκλογές του 1953 ο Συνδυασμός της Δεξιάς με επικεφαλής το δήμαρχο Θεμιστοκλή Δέρβη (Εθνικός Συνδυασμός με τους Θεμιστοκλή Δέρβη, Γεώργιο Πούλια, υποψήφιο Αντιδήμαρχο, Πολ. Γρηγοριάδη, Χρ. Καλόγηρο, Ανδρέα Αραούζο, Χρ. Παπαέλληνα, Μιλτ. Κακουλλή και Νίκο Θεμιστοκλέους) οργάνωσε την πρώτη προεκλογική του συγκέντρωση στη Λευκωσία στις 7 Μαΐου με κύριο ομιλητή τον ίδιο.

Πρώτος μίλησε ο πολιτευτής Ζήνων Σώζος, ο οποίος εξήγησε γιατί έπρεπε να μαυρισθούν οι υποψήφιοι της Αριστεράς.

Ο Σώζος επέκρινε τα συνθήματα του ΑΚΕΛ υπέρ της ενότητας και κατηγορήσε το ΑΚΕΛ ότι ήταν οπλισμένο σε σύγκριση με τη δεξιά που ήταν όπως είπε, άοπλη.

Επίσης κάλεσε τους Λευκωσιάτες να επιτύχουν μεγαλύτερη νίκη από εκείνην του 1949 εναντίον της Αριστεράς Παράταξης:

"Επιτέλους μετά πολυήμερον προεκλογικήν δυστοκίαν, παρουσιαζόμεθα ενώπιον των ψηφοφόρων της Λευκωσίας έχοντες αντιμετώπους μόνον τους κομμουνιστάς. Δεν πρόκειται να σας κουράσω διά της απαριθμήσεως όλων των λόγων, οι οποίοι συνηγορούν, όπως επαναλάβητε το αλησμόνητον εκείνο μάθημα, όπερ τους εδώσετε κατά τον Μάϊον του 1949. Θα περιορισθώ άνευ των ειθισμένων εισαγωγών, εις δύο μόνον σημεία τα οποία επιβάλλουν, όπως κερδίση ο εθνικόφρων συνδυασμός.

Πρώτον: Αυτό απαιτεί το συμφέρον σας ως πολιτών της Λευκωσίας. Από την μίαν πλευράν έχετε ενώπιον σας οκτώ εθνικόφρονας πολίτας μακράν των στενών κομματικών συμφερόντων και των ταξικών μισών και παθών, οίτινες υπόσχονται ότι θα

εξακολουθήσουν να προσφέρουν τας ταπεινάς των υπηρεσίας προς όφελος και του λαού και της πόλεως χάριν της ανακουφίσεως της δυστυχίας και της αναδείξεως της πρωτεύουσης αξίας της αποστολής της. Ειλικρινής η υπόσχεσις και ευγενής η φιλοδοξία του συνδυασμού τούτου. Διότι επικεφαλής αυτού ευρίσκεται ο κατ' εξοχήν φιλόανθρωπος ιατρός Θεμιστοκλής Δέρβης με τον δημιουργικόν νουν, την πολύτιμον και πολύπλευρον πείραν του, με την δύναμιν να μεταβάλλη εις πραγματικότητα τους πλέον τολμηρούς οραματισμούς και διά τον οποίον και αυτοί οι αντίπαλοι του αναγνωρίζουν ότι όχι μόνον είναι ο άριστος εις την κατάλληλον θέσιν, αλλά και ότι ίσταται εις τους πονηρούς αυτούς καιρούς, υπεράνω οικονομικών δοσοληψιών και συναλλαγών. Αληθής κήνσωρ πάσης κακίας.

Τα μέχρι τούδε επιτευχθέντα δημοτικά έργα, άτινα κατά την τελευταίαν εικοσιπενταετίαν, μετέβαλον την Λευκωσίαν από άσημον τουρκοχώρι εις Ευρωπαϊκήν πόλιν, αποτελούν την καλύτεραν εγγύησιν διά την συνέχισιν της δημοτικής αναδημιουργίας και μάλιστα εις δυσκόλους εποχάς, που θα απαιτηθούν τεράστιοι αγώνες διά την προστασίαν των λαϊκών συμφερόντων, όπως διά το ζήτημα του ηλεκτρικού ρεύματος, της υδατοπρομήθειας, του ενοικιοστασίου, της επανεκτιμήσεως της ακινήτου περιουσίας και τόσων άλλων δυσεπιλύτων προβλημάτων.

Από την άλλην πλευράν έχετε ενώπιον σας ως υποψηφίους δημοτικούς συμβούλους τους οκτώ αντιπροσώπους του γνωστού κομμουνιστικού κόμματος ΑΚΕΛ, οίτινες ως γνώμονα των δημοτικών των καθηκόντων δεν θα έχουν, και δεν μπορεί να έχουν, την εξυπηρέτησιν των πολιτών, ανεξαρτήτως φυλής, θρησκειύματος, τάξεως ή ιδεολογίας, αλλ' αποκλειστικόν σκοπόν θα έχουν την υποταγήν των πάντων εις τα κελεύσματα του κόμματος των.

Δεν ψηφίζετε οκτώ πρόσωπα διά τας πνευματικάς ή ψυχικάς ικανότητας των. Απλώς ψηφίζετε απαξάπαντας τους οπαδούς ενός πειναλέου κόμματος.

Και επειδή ο δημοτικός προϋπολογισμός δεν είναι δυνατόν να επαρκέσει εις την κομματικήν βουλιμίαν, νέα φορολογικά βάρη και χρέη συνεχώς θα επισωρεύονται επί μιάς μεγάλης τάξεως, δημοτών διά να επαρκέσουν εις τας ανάγκας του κόμματος. Τα πάντα θα κανονίζονται ουχί αναλόγως των συμφερόντων της πόλεως και των πολιτών, αλλ' αναλόγως των αποφάσεων του κόμματος.

Ιδού τι λέγει το άρθρον **26** του Καταστατικού του κόμματος ΑΚΕΛ: "Σ' όλες τις εξωκομματικές εργατικές και αγροτικές μαζικές οργανώσεις, καθώς επίσης εις τα καθοδηγητικά οργάνά των, ακόμα και στα δημοτικά συμβούλια και στη Βουλή, εάν υπάρχουν πάνω από δύο μέλη του Κόμματος, σχηματίζουν κομματική φράξια, με σκοπό να ενισχύσουν την πολιτική του Κόμματος μέσα σ'αυτές τες οργανώσεις και τα σώματα. Οι κομματικές φράξιες υποτάσσονται στις αντίστοιχες κομματικές επιτροπείες".

Με άλλους λόγους, το Δημαρχείον Λευκωσίας, με την τυχόν νίκη των, θα χάσει την αυτοτέλειαν του και δεν θα αποτελή πλέον την συνισταμένην εκπροσώπησιν όλων των πολιτών. Θα μεταβληθή εις παράρτημα του Κόμματος με τας "φράξιας", "παραφράξιας", επιτροπείας και ακτίβας.

Εάν λάβη κανείς υπ' όψιν την μέχρι τούδε δημοτικήν πολιτικήν των κομμουνιστών εις τους δύο μεγάλους δήμους Αμμοχώστου και ιδίως, της Λεμεσού, κατά την τελευταίαν δεκαετίαν, θα αντιληφθή την αλήθειαν των λεγομένων μου και συγχρόνως θα επαληθεύση ο ορισμός της λέξεως "κόμμα" το οποίον έδωκεν ο μεγαλύτερος Έλλην λογογράφος Εμμανουήλ Ροΐδης "είναι ομάς ανθρώπων ειδότην και αναγινώσκουσιν και ανορθογραφώσιν, εχόντων χείρας και πόδας υγιείς, αλλά μισούντων πάσαν εργασίαν, οίτινες ενωμένοι υπό οιονδήποτε αρχηγόν, ζητούσι να αναβιβάσωσι αυτόν διά παντός μέσου εις την έδραν του Πρωθυπουργού, ίνα παράσχη εις αυτούς τα μέσα να ζώσι χωρίς να σκάπτωσιν".

Αν αντικαταστήσωμεν την λέξιν "Πρωθυπουργός"

δι' εκείνης του " Δημάρχου" θα ζωντανεύσωμεν εν πάση τη αληθεία τον Κυπριακόν Ορισμόν του Κόμματος.

Η κομμούνα αρέσκειται να διακοσμή τους αγώνες της χάριν των φυσικώς και πνευματικώς τυφλών, με κενού περιεχομένου απελευθερωτικά συνθήματα. Εις το βάθος όμως, σκοπός του Κόμματος είναι το χρήμα, ο στόμαχος, η ύλη, Αντιγράφω εν των παλαιότερων κηρυγμάτων του ΑΚΕΛ: "Προσβέπουμε κυρίως εις πολιτικά οφέλη. Παράλληλα όμως θα έχομε και οικονομικά κέρδη, τα οποία δεν μπορούμε από τώρα να προκαθορίσουμε ποια θα είναι και πόσα".

Ο δεύτερος και γενικώτερος λόγος, όστις επιβάλλει την πανωλεθρίαν του κομμουνιστικού συνδυασμού είναι διά του υποκριτικόν του κήρυγμα υπέρ της "εθνικής ενότητας", χάριν του οποίου τόσον οψίμως κόπτεται και ξελαρυγγίζεται. Ουδείς αμφισβητεί την αξίαν της ενότητος του λαού διά την προώθησιν της απελευθερώσεως της πατρίδος μας. Εν τη ενώσει η ισχύς. Ενότης όμως ανθρώπων κυρίων, ανθρώπων εχόντων τα ίδια ιδανικά και ακολουθούν των απαρεικλίτως μίαν και μόνην οδόν, που οδηγεί εις εν και μόνον ευτυχές τέρμα. Ποία ενότης δύναται να γίνη, όταν εκείνοι είναι ωπλισμένοι και ημείς άοπλοι, ενότης θυτών και θυμάτων, ενότης λύκων και προβάτων;

Διά μίαν πραγματικήν ενότητα απαιτούνται ειλικρίνεια ψυχής και καθαρότης χειρών. Πολύ όμως να ευρεθή η ειλικρίνεια εις ανθρώπους που κοροΐδεύουν τους πάντας, διά να επιτύχουν τους σκοπούς των;

Ηνωμένος ήτο ο λαός της δυστυχούς αυτής Νήσου. Ηλθεν όμως το κομμουνιστικόν κόμμα να σπείρη το ταξικόν μίσος-" να θεριέψη το μίσος, το δημιουργικό μίσος", ως έγγραφον- και να διαιρέση τον λαόν. Ουδείς μισεί ή περιφρονεί τα παραπλανημένα και τίμια μέλη του ΑΚΕΛ. Απλώς προσπαθούμεν να θέσωμεν εις το περιθώριον την κλίκαν της κακής ηγεσίας διά να παύση να εγκληματή εις βάρος του ιδρώτος και του μισθού των εργατών και εις βάρος των εθνικών

συμφερόντων της Κύπρου.

Το επικίνδυνον πείραμα της "ενότητας" δυστυχώς εγνωρίσαμεν άλλοτε εις την Ελληνικήν Κυβέρνησιν του Λιβάνου, εις την οποίαν συμμετείχε και το ΕΑΜ. Αμεσον επακόλουθον της ενότητας εκείνης υπήρξαν η φρικτή σφαγή του Δεκεμβρίου του **1944**. Προς εμπέδωσιν δε των αγαθών της "ενότητας" η ελευθέρα Πατρίς υπέστη την εισβολήν των Εαμοσλάβων και εγνώρισε τας εκατόμβας των μαρτύρων μέχρι των νικηφόρων μαχών του Γράμμου και του Βίτσι. Μήπως ελησμονήσετε το σύνθημα ότι "ΕΑΜ είναι ΑΚΕΛ και ΑΚΕΛ είναι ΕΑΜ;".

Διατί επιμένουν σήμεραν διά την ενότητα, όταν ο αρχηγός των, εις ώραν ειλικρινείας εμυκτήριζεν αυτήν ταύτην την ενότητα εις τον "Ανεξαρτητον" του Φεβρουαρίου του **1944**; Ιδού τι έγγραφε:

" Βασικό λοιπόν συμπέρασμα: Ταξική η κοινωνία μας. Κοινό συμφέρο, κοινός σκοπός, κοινός δρόμος, σε κανένα ζήτημα, σε κανένα απολύτως ζήτημα δεν υπάρχει, ούτε και σ' αυτό ακόμη το εθνικό ζήτημα".

Το θεωρείτε λογικό να συνεργασθώμεν επί του εθνικού ζητήματος με το κομμουνιστικόν Κόμμα, όταν τούτο θα έχη ακόμη σταθεράν και ξεκαθαρισμένην γραμμήν επί της υφίστης αυτής εθνικής αξιώσεως μας; Όταν το κόμμα τούτο ενεφανίσθη το πρώτον επεδίωκεν εγαθίδρυσιν εις την Κύπρον Σοβιετικής Δημοκρατίας. Κόμμα ανθελληνικόν ανθενωτικόν, αντιθρησκευτικόν. Οι παλαιότεροι ενθυμούνται τα υβριστικά φυλλάδια διά το **1821**, άτινα διένειμον κατά την αποκάλυψιν του Μουσουλίου των ηρώων εις τον περίβολον της Φανερωμένης το καταξέσχισμα της ελληνικής σημαίας κατά την εθνικήν εορτήν εις Λεμεσόν, το ρίψιμον των υβριστών της εθνικής αξιοπρέπειας, εις την θάλασσαν υπό του εξαγριωθέντος λαού της Λάρνακος.

Κατά τον Ιούνιον του **1939**, ο εν Λονδίνω εκπρόσωπος του Κόμματος έγγραφεν εις τους "Τάϊμς": Οι Κύπριοι ζητούν το δικαίωμα να παίξουν τον ρόλον των εις την διαχείρισιν των υποθέσεων των υπό το Βρετανικόν στέμμα, δηλαδή ζητούν αυτονομίαν διά

την Κύπρον εντός του πλαισίου της Βρετανικής αυτοκρατορίας". Και αλλαχού: " Διά της διευθετήσεως ταύτης, αι νόμιμοι αξιώσεις της Κύπρου θα ικανοποιηθούν".

Με άλλους λόγους το κόμμα ήτο προ του πολέμου ανθενωτικόν και ευγνωμόνως απέβλεπεν εις την παράτασιν της αγγλικής ξενοκρατίας. Κατά τας αρχάς του πολέμου το κόμμα εζήτηι μόνον πολιτικάς ελευθερίας. Κατά το **1946** εζήτηι "Ενωση και μόνον Ενωση" και απέστειλλεν εις Λονδίνον αντιπρόσωπον εις την υπό του αιδίου Λεοντίου σχηματισθείσαν πρεσβείαν.

Μετά τινα χρόνον το κόμμα εγκατέλειψε το σύνθημα της Ενώσεως και αξιούσεν "αυτονομίαν και πάλιν αυτονομίαν", ίδρυσεν τον ΕΑΣ, καθύβριζε την ελληνικήν Κυβέρνησιν και την Εθναρχίαν, παρεκάθητο εις την διασκεπτικήν συνέλευσιν με τον Αγγλον κυρίαρχον, συνεζήτηι διά την εγκαθίδρυσιν του συντάγματος, και οι αρχηγοί του εροκάνιζον από τον κυπριακόν προϋπολογισμόν **30** λίρας μηνιαίως. Δεν επέρασεν όμως πολύς χρόνος και ιδού βλέπομεν το καιροσκοπικόν κόμμα να εγκαταλείπη τα συνταγματικά του σχέδια και να επανέρχεται εις την ενότητα" και την " Ενωση και μόνον Ενωση". Αλλ'επί πόσον καιρόν; Ούτε ημείς γνωρίζομεν, ούτε και εκείνοι. Διότι τα πάντα κανονίζονται αναλόγως των διαταγών της Μόσχας.

Ενότητα, φωνάζουν. Και ενότητα αντιλαλούν τα κομματικά φερέρωνα. Τουλάχιστον όμως να ήρχιζον το ευλογημένον αυτό σύνθημα από το κόμμα των; Πού ευρίσκονται οι ιδρυταί και θεμελιωταί του Κόμματος; Εννοώ την τριανδρίαν των κ.κ. Πλουτή Σέρβα, Αδάμ, Αδάμαντος και Φιφή Ιωάννου; Διεγράφησαν με πολλούς άλλους ως "οππορτουνισταί". Ευτυχώς ζούν οι αποβληθέντες ηγέται. Ζουν όμως χάρις στην προστασία των ελευθέρων νόμων της ιμπεριαλιστικής Αγγλικής Κυβερνήσεως. Πού όμως θα ήσαν ούτοι, αν ευρίσκοντο όπισθεν του σιδηρού Παραπετάσματος; Πού ευρίσκεται ο στρατηγός των βουνών Μάρκος;

Το Κομματικόν φρούτον της ενότητος εφηρμόσθη και εις την Τσεχοσλοβακίαν, την Πολωνίαν, την Ουγγαρίαν, την Ρουμανίαν και αυτήν την Βουλγαρίαν; Οι συνοδοιπόροι όμως των χωρών αυτών τότε μόνον εγνώρισαν τα αγαθά της συνεργασίας και ενότητος, όταν αντίκρυσαν τα εκτελεστικά αποσπάσματα.

Αν τουλάχιστον οι αντίπαλοι ήσαν πραγματικοί Έλληνες κομμουνισταί, τύποι των Γιουγκοσλάβων του Τίτο, πολλοί αστοί δεν θα έφερον πρόσκομμα εις την προτεινομένην ενότητα. Ακριβώς όπως ο Τσέρτσιλ και ο Στρατάρχης Παπάγος συνεργάζονται σήμερον με τους Γιουγκοσλάβους κομμουνιστάς διά την διαφύλαξιν της ειρήνης εις επικίνδυνον τομέα της Ευρώπης.

Η Κύπρος και ο εθνικός της αγών, χρειάζεται ενότητα όλων των αγώνων Ελλήνων. Διότι, αν άλλως συνέβαινε, πως θα πραγματοποιείτο και θα εκαρποφορούσεν η ενότης με εκείνους που σε χαιρετούν, διά του γρόνθου των, Ρωσιστί, που ομιλούν και γράφουν και σκέπτονται Ρωσιστί, που μόνον την Ρωσίαν αναγνωρίζουν ως την πραγματικήν των πατρίδα, που μόνον τον κομμουνιστικόν στρατόν αναγνωρίζουν ως στρατόν των, που μόνον Ρωσικάς σημαίας και σήματα έχουν ως σύμβολα, που μόνον των Ρωσικόν ύμνον σέβονται που μόνον ρωσικάς εικόνας αναρτούν εις τας λέσχας και οικίας των, που μόνον ρωσικήν φιλολογίαν και κοινωνιολογίαν αναγνωρίζουν και διδάσκουν, που μόνον ρωσικά άρθρα αναδημοσιεύουν εις τας εφημερίδας των, που μόνον διά την Ρωσίαν ρητορεύουν και πόσχουν και ζουν και αποθνήσκουν.

Πώς θα ενωθή κανείς, με αυτούς που έπαθον από μίαν γενικήν παράκρουσιν Ρωσοπληξίας; Ουδέποτε ηκούσθη από αυτούς καλή λέξις διά τον Βασιλέα των Ελλήνων ή δι' οιανδήποτε μετατοπολεμικήν ελληνικήν Κυβέρνησιν. Χαίρουν, όταν οι Ρώσσοι και οι δορυφόροι των εξυβρίζουν την Ελλάδα εις τα διεθνή συνέδρια. Κατήντησαν οι διαπρύσιοι ερμηνευταί των σλαβικών επιδιώξεων εν Κύπρω. Συνεταύτισαν την τύχην των με όλα τα ανά τον κόσμον κομμουνιστικά κινήματα και

επιδιώξεις. Υπέρμαχοι της ελληνικής ανταρσίας εις την Μέσην Αναστολήν των Δεκεμβριανών σφαγών, του ΕΛΑΣ και των συμμοριτών, διωργάνωσαν εράνους υπέρ του Μάρκου, ανεγνώρισαν την κυβέρνησιν των κομμουνιστικών βουνών, ηρωποίησαν τους προδότας εισβολείς την Ελλάδα. Ταπεινοί θεράποντες της Ρωσσίας και της Κομινφόρμ. Ησθάνθησαν δε μεγίστην ικανοποίησιν, όταν εις το προχθεσινόν εν Αθήναις Πανελλαδικόν Εργατικόν Συνέδριον οι κομμουνισταί ηρνήθησαν να υπογράψουν το ψήφισμα υπέρ αποδόσεως της μαρτυρικής Βορείου Ηπείρου εις την Μητέρα Πατρίδα και των κατακρατουμένων Ελληνοπαίδων εις τας εν Ελλάδι οικογενείας των.

Ποίον καλόν προσιωνίζει η ενότης με τους Ρωσοπλήκτους αυτούς Ελληνας ή ορθότερον τους Ρώσσους αυτούς τους μετημφιεσμένους εις Ελληνας. Αν τυχόν δεχθώμεν την ενότητα αυτήν θα έχωμεν μίαν επίπλαστον ενότητα, μίαν αδυναμίαν, μίαν εύθραυστον σαπουνόφουσκαν, περικλείουσιν εν "περδικοπάννιν" αλληλοσυγκρουομένων ιδεολογιών, εν μωσαϊκόν αλληλοϋποβλεπομένων υπάρξεων.

Εις την διακωμώδησιν αυτήν της εθνικής ενότητος αναφέρω διά τους ολίγους φιλοδόξους αστούς και δι' όσους τυχόν εξακολουθούν να είναι ψυχικώς τυφλοί, τον μύθον του κάβουρα και του φιδιού, που ανέφερε ο μεγαλύτερος ήρωας του 1821 Θεόδωρος Κολοκοτρώνης εις τους στρατιώτας του ολίγον προ της εκπορθήσεως της Τριπόλεως. Αντιγράφω τον μύθον από το βιβλίον "Ο Γέρος του Μωρηά" του Ακαδημαϊκού Σπύρου Μελά. Ο κάβουρας και το φίδι έκαμαν φιλίαν και κουμπουαριά. Κι αποφάσισαν να πεθάνουν μαζί κι έτρεχαν τα δύο παντού. Μια μέρα νυχτώσανε μακρυά από την τρύπα του κάβουρα και κοντά στην τρύπα του φιδιού. Το φίδι δέχτηκε τον κάβουρα στην τρύπα του, τον προτίμησε να κουμπάρου του είπε να μπη μέσα πρώτος επειδή, όπως ο κάβουρας δεν χώραγε, σγάρλισε με τα πόδια την τρύπα και χώρεσε. Αφού μπήκαν μέσα και τα δυο, το φίδι αμέσως εκουλουριάστηκε κι'άφησε τη μέση της κουλούρας τόπο

που μπήκε ο κάβουρας να κοιμηθεί. Την νύκτα το φίδι έσφιγγε τον κάβουρα, τον ξελεπιάνει. Ο κάβουρας φώναζε : "Κουμπάρε μη με σφίγγεις, πεθαίνω". Το φίδι του αποκρίνεται: "Ονειρο βλέπω" κι'όλο τον έσφιγγε. Αμα είδε ο κάβουρας πως χάνεται, του λέει: " Κουμπάρε, ζύγωσε κοντά τ' αυτί σου για να σου πω ένα μυστικό, να ευτυχήσεις". Το φίδι ζύγωσε το αυτί του κοντά στο στόμα του κάβουρα. Αυτός τσακώνει με τη δαγκούνα του το φίδι στο λαιμό, το σφίγγει, το κρατεί πολλή ώρα. Το φίδι στρίβεται, ξαναστρίβεται, πάει ψόφησε. Τότε ο κάβουρας, το πήρε τραβώντας την νύχτα όξω από την τρύπα του και ήταν ξαπλωμένο ίσια σα ραβδί. Την αυγή, όπου είδε το φίδι ο κάβουρας του είπε: "Αν ήσουν και τη νύχτα έτσι, ίσιος, μαύρε κουμπάρε, ούτε θα πέθαινες, ούτε ονειράτα βάθλερες". Ποίον το επιμύθιον της αφυσίκου αυτής φιλίας του φιδιού και του κάβουρα επαφίεται εις την νοημοσύνην των αγαπητών συμπολιτών.;

Τα μέχρι τούδε αναλυθέντα αποτελούν τον δεύτερον λόγον, που επιβάλλει την ήτταν του κομμουνιστικού συνδυασμού και την υπερψήφισιν της υπό Θεμιστοκλήν Δέρβην εθνικόφρονος παρατάξεως. Το γενικώτερον συμφέρον της Κύπρου, αλλά και το ειδικώτερον συμφέρον της Λευκωσίας, απαιτούν την νίκην της εθνικοφροσύνης, που θα είναι η νίκη του λαού. Ουδείς αμφιβάλλει διά την νίκην. Εκείνο που όλοι επιθυμούμεν είναι όπως η προσεχής νίκη είναι μεγαλυτέρα εκείνης του Μαΐου του **1949**. Και θα επαναληφθή η νίκη, όταν όλοι προσέλθωμεν εις τας κάλπας και ψηφίσωμεν κορδόνι. Τυχόν αποχή σημαίνει λευκάς ψήφους εις όφελος των κομμουνιστών. Ας μην επαναπαυώμεθα εις την αριθμητικήν μας υπεροχήν και την βεβαιότητα της νίκης και αποφύγωμεν να πράξωμεν το καθήκον μας. Διότι πράττοντες ούτε υπάρχει φόβος να επαναληφθή ο έτερος μύθος εκείνος του λαού και της χελώνης.

Εις δρόμον ταχύτητος μεταξύ των δύο αυτών ζώων, ο λαγώς, βασιζόμενος εις την ταχύτητα των ποδών του, εθεώρησε καλόν να κοιμηθή, διότι ενόμισεν

ότι όταν θα εξυπνούσεν με εν ή δύο πηδήματα, θα έφθανε πρώτος εις το τέρμα. Η χελώνη εν τω μεταξύ εξεκίνησε και με τον βραδύν ρυθμόν της έφθασε πρώτη. Και τούτο διότι ο λαγώς αβαρικοιμηθη. Μόνον διά της εγρηγόρσεως και θετικής εργασίας, θα επιτύχωμεν. Και το μέλλον της πρώτης πόλεως της Κύπρου απαιτεί ενεργητικότητα των ψηφοφόρων και αθρόαν συρροήν εις τας κάλπας.

Ο όγκος των ψήφων σας σας αποτελέση τους κρουούς του Αλφειού και του Πηνειού διά να αποκαθάρουν τον σταύλον του Αυγείου των αντιπάλων. Η θέλησις σας σας αποξηράνη τα έλη του ταξικού μίσους και της αντεθνικής προαπαγάνδας ίνα επανελθη η αγάπη, η επιστοσύνη και η πραγματική ενότης εις τον βασανισμένον λαόν της Κύπρου, όπως όλοι μαζί ενωμένοι οδεύσωμεν τον μοναδικόν δρόμον της αρετής, της τιμής και της Ελευθερίας.

Ζήτω ο Λαός".

Όμως ο προεκλογικός αγώνας θα έπαιρνε ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις με μια μεγάλη αντιπαράθεση του Θεμιστοκλή Δέρβη με τον Εζεκία Παπαϊωάννου.